

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Rychlého a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **M. D.**, zastoupený Mgr. Vratislavem Tauberem, advokátem se sídlem Lidická 960/81, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 2. 6. 2026, č. j. 74 Az 21/2026 – 23.

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 4. 2026, č. j. OAM-508/VL-VL17-VL11-Z-2026, rozhodl o zajištění žalobce dle § 46a odst. 1 písm. e) a odst. 5 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „*zákon o azylu*“), a stanovil dobu zajištění žalobce do 14. 8. 2026.

[2] Žalobce proti rozhodnutí žalovaného podal žalobu u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci (dále jen „*krajský soud*“), který ji rozsudkem ze dne 2. 6. 2026, č. j. 74 Az 21/2026 - 23, zamítl jako nedůvodnou.

[3] Krajský soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce byl rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje ze dne 22. 4. 2026, č. j. KRPH-38222-43/ČJ-2026-050022-SV, zajištěn podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“). Dne 10. 4. 2026 bylo dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4 zákona o pobytu cizinců vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce na dobu 4 let. Žalobce pak dne 27. 4. 2026 v Zařízení pro zajištění cizinců V. podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. V letech 2021–2024 žalobce třikrát žádal o mezinárodní ochranu v Rakousku a v roce 2023 také v ČR. V cizineckém informačním systému SIS byl veden od 22. 4. 2024 do 21. 4. 2026 jako státní příslušník třetí země, kterému byl odepřen vstup a pobyt na území členských států, důvodem zákazu vstupu bylo, že představuje závažné bezpečnostní riziko. V minulosti bylo rozhodnutím Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Pardubického kraje ze dne 24. 8. 2023 žalobci uloženo správní vyhoštění

na dobu dvou let. Žalobce byl také od 5. 9. 2023 do 9. 11. 2025 veden v Evidenci nežádoucích osob.

[4] Krajský soud uvedl, že z § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývají čtyři podmínky zajištění, které musí být naplněny kumulativně. První a čtvrtou podmínku, tj. podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany v zařízení pro zajištění cizinců a možnost podat tuto žádost dříve, považoval krajský soud za splněné.

[5] Dle krajského soudu byla splněna i třetí podmínka zajištění žalobce dle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, tj. oprávněné důvody domnívat se, že žádost o udělení mezinárodní ochrany byla žalobcem podána s cílem vyhnout se hrozícímu nucenému vystěhování nebo jej pozdržet. Druhou podmínku pro vydání rozhodnutí o zajištění, tj. nemožnost účinného uplatnění zvláštního opatření dle § 47 zákona o azylu, zhodnotil krajský soud tak, že žalovaný vycházel z konkrétních okolností případu žalobce a uvedl konkrétní důvody, pro které nelze zvláštní opatření účinně aplikovat.

[6] Krajský soud měl za to, že žalovaný zvážil efektivitu uložení zvláštního opatření v kontextu situace žalobce při zohlednění všech skutkových okolností, které v tomto řízení vyšly najevo. Podle krajského soudu je třeba odmítnout domněnku žalobce, že žalovaný pouze převzal závěry policejního orgánu. Při využití zvláštních opatření dle § 47 odst. 1 zákona o azylu by účel zajištění žalobce mohl být zmařen. Odůvodnění doby zajištění považoval krajský soud za přezkoumatelné, přiléhavé projednávané věci. Panuje-li oprávněná obava z maření správního vyhoštění žalobcem v případě negativního rozhodnutí o jeho žádosti o mezinárodní ochranu, nelze v souladu s uvedenou judikaturou Nejvyššího správního soudu zajistit žalobce po dobu kratší, než je doba trvání řízení o mezinárodní ochraně.

[7] Proti rozsudku krajského soudu podává žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[8] K přijatelnosti kasační stížnosti stěžovatel argumentuje tím, že se krajský soud i žalovaný dopustili zásadního pochybení při výkladu a aplikaci § 46a odst. 1 písm. e) a § 47 zákona o azylu. Krajský soud dle stěžovatele aproboval strohé a převážně typové odůvodnění žalovaného při posouzení, zda bylo možné účinně uplatnit zvláštní opatření namísto zajištění stěžovatele. S tím dle stěžovatele souvisí i nepřiměřené zlehčení okolností, že stěžovatel již před zajištěním podle zákona o pobytu cizinců zamýšlel požádat o mezinárodní ochranu v ČR po skončení zákazu vstupu do Rakouska. Druhým důvodem přijatelnosti kasační stížnosti je dle stěžovatele rozpor napadeného rozsudku s judikaturou Nejvyššího správního soudu, zejména s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2025, č. j. 5 Azs 79/2025 - 34. Stěžovatel má za to, že byl vyprázdňen požadavek na zvážení efektivitu uložení zvláštního opatření v kontextu situace konkrétního žadatele, chybí posouzení žalovaného, zda vyplývá reálná a individualizovaná obava, že se stěžovatel nebude zdržovat v pobytovém středisku.

[9] V další části kasační stížnosti stěžovatel argumentuje tím, že jeho zajištění je krajním opatřením, kterému odpovídá specifický standard soudního přezkumu, vymezený

pokračování

rozsudkem velkého senátu Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“) ve spojených věcech C – 704/20 a C – 39/21 *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid* (dále jen „rozsudek SDEU ve věci *Staatssecretaris*“) a dále rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2023, č. j. 5 Azs 96/2021 – 39. Stěžovatel v této souvislosti znovu poukazuje na nesprávné posouzení nemožnosti účinného uplatnění zvláštních opatření, jelikož nižší důkazní standard se váže k posouzení účelovosti žádosti, nikoli k tomu, že nelze účinně uplatnit zvláštní opatření. Omezení osobní svobody dle stěžovatele nelze založit na „*implicitní a dovozované úvaze správního orgánu*.“

[10] Dále stěžovatel tvrdí, že krajský soud nesprávně vyhodnotil okolnosti svědčící v jeho prospěch. Z výpovědi stěžovatele měl plynout zjevný rozpor, který nemohl být bez dalšího vyhodnocen v jeho neprospěch, práci stěžovatele na území ČR krajský soud hodnotil jako nerespektování právního řádu, krajský soud sám posuzoval kvalitu vztahu stěžovatele a jeho bratra a z toho, že stěžovatel nemá mobilní telefon, krajský soud nepřesvědčivě dovedl nemožnost kontaktovat stěžovatele. Stěžovatel má rovněž za to, že krajský soud nesprávně aproboval absenci doplnění skutkového stavu žalovaným. Dle stěžovatele žalovaný mohl a měl zjištěné okolnosti alespoň základním způsobem ověřit. Krajský soud se spokojil s obecným závěrem, že výslech není zákonem výslovně předpokládán, čímž fakticky aproboval to, že žalovaný vycházel zejména ze závěrů Policie ČR, aniž by zjistil skutkový stav v souladu se zásadou materiální pravdy. Dále krajský soud dle stěžovatele nepřipustně nahradil chybějící úvahy žalovaného, které v rozhodnutí žalovaného nebyly dostatečně obsaženy. V závěru kasační stížnosti stěžovatel namítá nedostatečné odůvodnění délky zajištění, které je dle jeho argumentace paušální a lze jej použít „*v zásadě v každé věci podle § 46a odst. 1 písm. e) zákona o azylu*.“

[11] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že postupoval v souladu se zákonem o azylu, zjistil skutečný stav věci a stěžovateli důvodně uložil zajištění. Dle žalovaného napadený rozsudek krajského soudu netrpí nepřezkoumatelností a je dostatečně zdůvodněn.

[12] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud meritorně posoudit námitky uplatněné v kasační stížnosti, musel posoudit otázku její přijatelnosti. Nejvyšší správní soud přitom vyhodnotil kasační stížnost jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a odst. 1 s. ř. s. Přijatelnost je obecně dána v případech, k nimž se judikatura doposud nevyjádřila, v nichž existuje judikatura rozporná (nejednotná), nebo je potřeba učinit judikaturní odklon. Dále přijatelnost zakládá rovněž zásadní pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele (blíže viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021 – 28, č. 4219/2021 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Ani jednu z těchto situací Nejvyšší správní soud v nyní projednávané věci neshledal. Pro úplnost lze dodat, že uvedená judikaturně ustálená kritéria přijatelnosti kasační stížnosti, vycházející z citovaného usnesení č. j. 1 Azs 13/2006 – 39, jsou použitelná i po novele § 104a odst. 1 s. ř. s., která s účinností od 1. 4. 2021 rozšířila okruh případů, při jejichž přezkumu zdejší soud posuzuje přijatelnost kasační stížnosti (viz výše odkazované usnesení č. j. 9 As 83/2021 – 28).

[13] Jako důvod kasační stížnosti stěžovatel uvádí mimo jiné nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, což by v případě důvodnosti této námitky byla tak závažná vada,

že by vždy představovala důvod přijatelnosti. Rozsudek krajského soudu je však řádně, srozumitelně a logicky odůvodněný a krajský soud v něm dostatečně a přesvědčivě odpověděl na všechny žalobní námitky. Není pravdou, že by krajský soud jen aproboval strohé odůvodnění žalovaného při posouzení, zda bylo možné účinně uplatnit zvláštní opatření namísto zajištění stěžovatele, neboť k této otázce vyjádřil svoje hodnocení v odstavci 26. Pouhý obecný nesouhlas stěžovatele s odůvodněním a závěry napadeného rozsudku přitom nezpůsobuje jeho nepřezkoumatelnost (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2013, č. j. 2 As 47/2013 – 30, nebo ze dne 29. 4. 2010, č. j. 8 As 11/2010 – 163).

[14] Důvodem přijatelnosti není ani stěžovatelem tvrzený rozpor napadeného rozsudku s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2025, č. j. 5 Azs 79/2025 - 34. Citovaný rozsudek odkazuje na předchozí judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které v napadeném rozsudku vycházel i krajský soud (např. rozsudek ze dne 28. 6. 2017, č. j. 1 Azs 349/2016 - 48, a z rozsudku ze dne 25. 7. 2017, č. j. 2 Azs 253/2017 - 37).

[15] Judikatura Nejvyššího správního soudu definuje kumulativní naplnění čtyř podmínek pro vydání rozhodnutí o zajištění, dále vymezuje povinnost zohlednit v judikatuře definované skutkové okolnosti, které v řízení vyšly najevo, a vyjadřuje se též k odůvodnění doby zajištění. Judikatura se tak k těmto otázkám opakovaně vyjádřila (např. v rozsudku, č. j. 2 Azs 253/2017 – 37 a v rozsudku ze dne 31. 7. 2025, č. j. 5 Azs 129/2025 - 22) a není zde důvod k judikатурnímu odklonu. Napadený rozsudek z této judikatury vycházel a na výše uvedenou příslušnou judikaturu vhodně odkázal v odst. 11, 21 a 25 napadeného rozsudku, dále se v odst. 7 napadeného rozsudku vypořádal s požadavky plynoucími z rozsudku SDEU ve věci *Staatssecretaris* a neshledal existenci vad či nezákonnost rozhodnutí žalovaného neuplatněných v žalobě. Napadený rozsudek dostatečně reagoval na žalobní body a je podrobně odůvodněný, v této věci tak nedošlo k zásadnímu pochybení krajského soudu. Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že neshledal žádný důvod přijatelnosti kasační stížnosti, a proto ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[16] Rozhodnutí o nákladech řízení vychází z principu úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1, větou první s. ř. s. (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020 - 33, část III. 4.; č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel (na základě zjednodušeného posouzení věci) v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Proto soud za použití § 120 s. ř. s. nepřiznal náhradu nákladů tohoto řízení žádnému z účastníků.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 9. července 2026

pokračování

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu